

שטוקרט, וילהם (1902-1953)

(Wilhelm Stuckart). משפטן ועסקן נאצי. ש' נולד בוויסבדן (Wiesbaden), אחרי מלחמת-העולם הראשונה לחם בשורות אחת מיחידות הפרייקור (Freikorps), שהתנגדו לרפובליקה ולכוחות הצרפתיים, ופעמיים נאסר בידי השלטונות הצרפתיים. הוא למד משפטים בפרנקפורט ובמינכן. וב-1926 מונה ליועץ משפטי של המפלגה הנאצית, שכבר ב-1922 הצטרף לשורותיה. ב-1930 מונה לשופט, אך ב-1932 נאלץ לפרוש בגלל השתייכותו המפלגתית.

ביוני 1933 מונה ש' למנהל משרד הדתות של פרוסיה, בספטמבר מונה לחבר מועצת המדינה של פרוסיה, ב-1934 – למנהל משרד החינוך של הרייך, וב-2 במרס 1935 – למנהל משרד הפנים.

ש' היה אחד ממנסחי חוקי נירנברג, והוא והנס גלובקה פירסמו את הפירוש המוסמך של החוקים הללו, *Kommentare Zur Deutschen Rassengesetzgebung* (פירוש החקיקה הגזעית הגרמנית, 1936), המפתח את תפיסת המדינה ה'פולקיסטית' ואת הרעיון שהרייך השלישי הוא מימושו של חזון ה'פולק' הגרמני. ב-1936 הצטרף ש' ל"ס", עלה מהר בשורותיו ובינואר 1944 הוענקה לו דרגת "ס" אוברגרופנפירר. הוא גם כתב חיבורים על התיאוריה המשפטית הנציונל-סוציאליסטית ועל שיטותיה.

בינואר 1942 השתתף ש' ב'ועידת ונזה', ובה תמך בהתלהבות בתוכניות ל'פתרון סופי של בעיית היהודים'. בוועידה הציע ש' לעקר בכפייה את כול ה'לא ארים' ולקבוע שכול נישואי התערובת בין 'ארים' ל'לא ארים' בטלים. ש' נודע כמחמיר בשאלות גזע אף יותר מרינהרד היידריך.

בתום המלחמה נאסר ש', הובא למשפט, אך טען שכלל לא ידע על התוכנית להשמדת היהודים; בית-המשפט, שלא היו לו המסמכים המעידים על שותפותו של ש' לתוכנית, האמין לדבריו, וב-1949 דן אותו לארבע שנות מאסר. מכיוון שכבר היה כלוא ארבע שנים, שוחרר ש' מיד והתגורר בברלין המערבית. בדצמבר 1953 נהרג ב'תאונת דרכים', שקרוב לוודאי אורגנה בידי יחידת נקם שהוקמה אחרי המלחמה כדי להעניש את הפושעים הנאצים.